

1. Waar-om sme-den vol-ken plan-nen, Zin-nen zij op ij-del-heid?
 2. Hij die in de he-mel ze-telt, lacht om hen en drijft de spot.
 3. Ik spreek van 't be-sluit des He-ren, van zijn troon sprak Hij tot mij:
 4. Nu dan, vor-sten, wees ver-stan-dig, wees ge-waar-schuw-d, aard-se macht!

Mach-ten wil-len sa-men-span-nen, Ja-gen naar on-e-nig-heid
 Door zijn boos-heid doet Zijn spre-ken hen be-angst zijn om hun lot.
 "Ik, de He-re, heb u he-den doen ont-staan, mijn zoon zijt gij.
 Dient de He-re, zeer eer-bie-dig, en ver-heugt u met ont-zag.

met het hoog ge-zag van God, de ge-zalf-de en de Heer.
 Zelf heb ik hem in-ge-wijd o-ver Si-on aan-ge-steld.
 Vraag van mij en zie, Ik geef aard'en vol-ken in be-heer".
 Kust de zoon, dat hij u spaart en u on-der-weg be-waart.

La-ten wij hun ban-den bre-ken, on-ge-ban-den te-gen-spre-ken!
 Hij zal als een vorst re-ge-ren op de Si-on, berg des He-ren.
 Gij zult hen met ij-zer rich-ten. Op-stand leidt tot scherf-ge-rich-ten.
 Snel ont-vlamt de toorn des He-ren. Za-lig die zich tot Hem ke-ren.